

Ken Follett
VINTER OVER VERDEN

Oppfølgeren til bestselgeren *Kjempenes fall*.

"Saftig krigshistorie"
May Grete Lerum, VG

Oversetter: Monica Carlsen

OGSÅ SOM LYDBOK

Lars Saabye Christensen
SLUK

VG Trønder-Avisa

"Begynner som et ekko og ender som et originalt mesterverk."

Rune Hallheim, Aftenposten

NÅ 43.000

OGSÅ SOM LYDBOK

Ingvar Ambjørnsen
NATTEN DRØMMER OM DAGEN

VG BA FV TB Varden

Wenche Myhre
i samarbeid med Mona Levin

66

"Strålende Myhre-portrett [...]"

Carl-Erik Grimstad, Aftenposten

NÅ 12000

Lars Svensson og Jan Pedersen
FUGLESANG

150 norske fuglearter
– beskrivelse og lyder

60 UKER PÅ BESTSELGERLISTA!

Oversetter: Espen Borling Josefsen

ET GODT ÅR: For Isabelle Faust har 2012 vært året da hennes enestående fiolintalent har stått fram i helfigur. Foto: Marco Borggreve

KLASSISK FREDAG

Ståle Wikshåland
swi@dagbladet.no

Fiolinprofil

CD: Året 2012 er for alvor året da Isabelle Fausts enestående fiolintalent har stått fram i helfigur. Ikke minst slutføringen av J. S. Bachs Sonater og Partitaer for solofiolin manifesterer hele hennes uttrykkspekter.

Nå, på tampen av året, er hun ute med en ny utgivelse på Harmonia Mundi, i et helt annet toneleie. En hel cd viet Carl Maria von Weber. Slikt finnes det ikke mange av, det er nesten som et kuriosum i repertoarsammenheng.

WEBER ER LIKSOM bare kjent for operaen Der Freischütz, som gjorde komponisten berømt med ett slag, og brakte ham rett inn i tidens heftige debatter om musikk og opera. Han skrev andre operaer og sceneverk også, men det er nå liksom Freischütz som navnet hans er festet ved, for ettertida.

Han skrev mye annen musikk også, men kammermusikkomponisten Weber er det få som forbinder noe særlig med. Før altså nå, der Isabelle Faust byr på Seks fiolinsonater op. 10, sammen med sin pianist Alexander Melnikov (på hammerklaver), samt en Klaverkvartett, op. 8.

Isabelle Faust, fiolin

Alexander Melnikov, hammerklaver m.fl.

Carl Maria von Weber: «Sonater op. 10; Klaverkvartett op. 8» (Harmonia Mundi)

En stor musiker folder seg ut.

OG DET ER IKKE MINST Fausts bredde i uttrykksregistret som fanger oppmerksomheten, sammen med den velopplagte lettheten i partiturene, noen ganger på grensen til salongmusikk.

Men også salongmusikk fascinerer, når den avlites så mange klangnyanser som her. Faust er utøver innen ulike tradisjoner, barokkmusikk, klassisisme og samtidsmusikk. Men i beste forstand er hun ikke spesialist i noen av dem. Snare drar hun veksler på hele registeret av spillemåter, former klang og strøk i forhold til hva musikken til enhver tid inviterer til.

DET BLIR IKKE EKLEKTISK et sekund, bare helt følgeriktig, med Weber badet i fiolinklangens vakre overlys, i alle sjatteringer.

Og kommer vi inn i Klaverkvartetten, hører vi

slektskapet til musikkdramatikerens von Weber. Godt inn i Adagioen er det som om vi møter musikk som bærer på en stor hemmelighet, uten at den noen gang helt er villig til å røpe hvilken.

NIKOLAUS HARNONCOURTS merittliste er lang. Noen ganger tar den ham tilbake til sitt eget utgangspunkt, til originalinstrumentensemblet Concentus Musicus Wien, som var hvor han startet sin oppdagerferd i historisk oppførelsespraksis midt på 1950-tallet. Nå er de på banen igjen på Sony, sammen med pianisten Rudolf Buchbinder i Mozarts Klaverkonserter nr. 23 og 25.

Buchbinder spiller på en moderne kopi av et Walter hammerklaver, selve foranledningen for innspillingen. Endelig ble instrumentet brakt til veie som låt slik både Buchbinder og Harnoncourt drømte om. Blant mange mareritt på hammerklaverens arena, er det all grunn til å understreke.

Det er som om instrumentet får mange av Harnoncourts friske grep til å livne til igjen, om enn selvfølgelig beriket av hans lange erfaring med moderne symfoniorkestre (og konsertflygler). Det hører vi ikke minst når de sangbare linjene strekkes, i de langsomme satsene. Men det er livaktigheten i et virkelig ekte samspill mellom en flott hammerklaverklang og så resten av instrumentet, som er utgivelsens absolutte bonus.

Rudolf Buchbinder, hammerklaver

Concentus Musicus Wien, dir.: Nikolaus Harnoncourt

W.A. Mozart: «Klaverkonserter nr. 23 & 25» (Sony)

Gamle kunster.

OSLO-FILHARMONIKERNE spiller kammermusikk også, på en ny utgivelse på LAWO. Beethoven står på programmet, mest i det tilsynelatende lettere og godlynte hjørne, Trioen WoO 37, Serenaden op. 25 og så den vektigere Trioen op. 11. I de to første verkene hører vi mer fløyte-toner enn vi er vant med fra Beethovens hånd, utmerket traktert av Per Flemstrøm. Og hele utgivelsen profilerer på musikere i godt slag, aldri for tunge på labben, men utsøkt samspilt, også altså, i de mindre formater.

Oslo-Filharmoniens Kammergruppe

Ludwig van Beethoven: «Blåsertrioer» (LAWO)

Kammermusikk fra Oslo-Filharmonien.

